

30 anys del concert del Sant Jordi

Sopa de Cabra, Sau, Sangtraït i Els Pets van actuar al recinte olímpic en un concert per a la història | Es va establir un rècord europeu de concert amb recinte tancat amb 22.104 espectadors

El Sant Jordi Ple | Diego Muñoz

El 14 de juny del 1991, ara fa 30 anys, era divendres. Feia pocs mesos que el palau Sant Jordi s'havia convertit en un dels emblemes de la ciutat i encara faltaven uns anys per als Jocs Olímpics. Però aquell dia, el Palau es va omplir de pop i de rock. Les quatre bandes punteres de l'anomenat 'rock català' havien de protagonitzar un concert per a la història. A continuació us expliquem cinc aspectes del que es va viure aquella nit.

Video: https://www.youtube.com/watch?v=E9_mDdQKfgg

Què va ser?

Conegut com 'El concert del Sant Jordi' o 'El concert dels quatre grans', l'actuació de **Sopa de Cabra, Sau, Sangtraït i Els Pets** al palau Sant Jordi de Barcelona va suposar la consolidació de les bandes de pop-rock d'expressió catalana davant la premsa barcelonina i al mateix temps, el moment més àlgid de l'anomenat rock català. El 'rock català' havia nascut al mateix temps en diferents indrets de Catalunya -Girona, Vic, Tarragona- quan, d'una manera normal, les bandes van començar a cantar en català. L'esclat va connectar de seguida amb les primeres generacions escolaritzades en català. Amb tot, els grups no s'escapaven mai de la típica pregunta 'per què canteu en català?'.

Sopa de Cabra Foto: Diego Muñoz

Qui hi va participar?

Els grups que cantaven en català ja començaven a ser nombrosos. Res a veure amb el que passava només cinc anys abans. **Sopa de Cabra** havia obert un camí i rere seu hi havien passat de seguida **Sau** i **Sangtraït**. Els osonencs rivalitzaven en popularitat amb els gironins, mentre que els de La Jonquera maldaven per mantenir l'essència del rock dur i del heavy. **Els Pets** començaven a tenir un exèrcit ja nombrós de seguidors, com també el tenien altres bandes: **Lax'n'Busto**, **Kitsch**, **Tancat per Defunció**, **La Gran Aventura**, **Bars** o **Umpah-Pah**. Per tal que tots els grups hi fossin representats, entre les actuacions, els marcadors van projectar diversos clips de les bandes que no eren a l'escenari del Sant Jordi. Els vídeos van ser seguits amb entusiasme pels presents.

Sau Foto: Diego Muñoz

Qui el va organitzar?

La iniciativa va correspondre a quatre mànagers: Manel Iniesta (Mansalva, responsable de **Sopa de Cabra**), Michel González (BM Management, de **Sau**), Joan Carles Doval (Picap, de **Sangtraït**) i Jaume Martínez (Management i Disseny d'Espectacles, d'**Els Pets**). Ells van tenir la idea i van plantejar-la a **Ramon Muntaner** (director del Centre de Promoció Musical de la Generalitat, Ressons). Els mànagers van assumir els costos de la producció i la Generalitat de Catalunya ho va participar fent difusió dels concerts i comprometent-se a cobrir les possibles pèrdues econòmiques que se'n poguessin derivar. Al final, el concert va tenir guany, que es van repartir en cinc parts: una per a cadascun dels managements i una per a la Generalitat.

Els Pets. Foto: Diego Muñoz

Com va anar la nit?

Pel que fa al públic, l'èxit va ser total. Les entrades es van exhaurir amb anticipació i diuen les cròniques que es va assolir un rècord europeu d'espectadors en un concert en un recinte tancat, superant **Depeche Mode** (21.500), a la Gran Bretanya. Al final, l'organització va parlar de 22.104 espectadors, número que l'aleshores director de Ressons, **Ramon Muntaner**, recorda haver-se inventat: "Abans de començar el concert va venir algú i em va demanar: 'Quina xifra donem?'. Recordo que se'm va acudir 22.104. Quants n'hi havia en realitat? Aproximadament era aquella quantitat, però en aquell moment no estava tan controlat com ara. Es van vendre unes 20.000 entrades, que són més de l'aforament actual del Palau Sant Jordi. I s'hi havia de sumar invitacions, acreditacions?".

L'ordre de les actuacions és significatiu: "Era clar que **Sangtraït** seria l'últim i vam convenir que **Els Pets**, que eren els més festius, fossin els tercers. A partir d'aquí, **Sau** no van tenir cap inconvenient a començar i van deixar que **Sopa de Cabra** fossin els segons."

Sopa de Cabra era el grup amb més seguidors, però la publicació de la seva intenció de fer un disc totalment en castellà també els va passar factura en forma de pancartes i escridassades.

Sangtraït Foto: Diego Muñoz

Quines conseqüències va tenir?

El concert va consolidar per sempre la proposta musical de pop-rock en català. Les companyies catalanes van incrementar l'aposta pels grups que cantessin en català. Les bandes que van sorgir després van haver de contestar cada cop menys la inefable pregunteta de 'per què canteu en català?'.
Entre els presents al palau Sant Jordi hi havia representants de multinacionals que, embadalits pel que havien viscut, van fer ofertes -amb més o menys intensitat i amb sort diversa- per tal de fitxar els herois de la nit. BMG Ariola va convèncer **Sopa de Cabra** i EMI, **Sau**.

A més, l'actuació de **Sangtraït** va quedar recollida al disc *Al Palau Sant Jordi* (Picap, 1992).